

شيعره كوردبیه‌كانی نهمر سه‌یفولقوزاتی قازی
(۱۸۷۶-۱۹۴۵)

مأپه‌ری رۆژه‌لآت — بۆكان

به كهلک وهرگرتن له دیوانی سه‌یف ناماده کردنی کاک حسینی قازی و کاک
نهنه‌ری سولتانی، چاپی بنکه‌ی ژین له سلیمانی

خاکه‌لنوه‌ی ۲۰۱۹ی زاینی

پیرست:

- ٤ ئهگهر دهپرسی باسی ئهو ناوه.....
- ٧ بۆ تۆیه ههر به تۆیه دمتوانم بکههه سهنا.....
- ١٠ کهسهی بهختی سهعیدی بی دهبی حازر له دیوانت.....
- ١٢ قاسید که له دهر هات و به تهبلغی وهفا کرد.....
- ١٣ دلێ وئیران له ههجران بۆوه مهعمور.....
- ١٦ ههتا عهیش و تههرب بی روژی نهوړۆ.....
- ١٧ زۆر توولی کیشا عهزیز ههجرانت.....
- ١٩ زیارتم کرد کاغهزی کوردی.....
- ٢٠ چ خوشه من نهخۆش و یاری دلکهش.....
- ٢١ عهزیز ئارهزووت زۆری بۆ ههینام.....
- ٢٧ عهزیز بههینیکه لیم بی خهبری.....
- ٢٨ عهزیز ناردبووی بۆم سهههکلاره.....
- ٢٩ ئهو زولمه لهسهه چی که دهکهی لیمه به ناحق.....
- ٣٠ دهبا ساتیکی ساکین بی له نألین قهلبی خونخوارم.....
- ٣١ من له گوئزاری ئهزهل گیرای داوی زولفی تۆم.....
- ٣٢ "وهتهن" بۆ شاگردانی مهکتبه یا نهوجهوان.....
- ٣٣ نامهی گرامیت ههزرتی نامی.....
- ٣٤ کوردینه تاکهی ئیمه له کتیوان میسالی دتو.....
- ٣٦ رووناکیی چاوم ئهحمهدی سهیفی.....
- ٣٨ کوردان که جاران له ئیران شا بوون.....
- ٣٩ غهههگینه دلێ مات و به چاوت نییه هۆشی.....
- ٤٠ قهدی یار سههروی جۆبار و ئهتو ئهی زولف لاولاوی.....

- ۴۱.....یادم بۆ ناکه‌ی یادت به‌خیر بی.
- ۴۴.....خه‌یالی هیجری ئیلخانی که ده‌کری
- ۴۵.....دایم دلم به ناله و زاری و فیغان نهلئ
- ۴۶.....له عالم فاش و مه‌شه‌وره که من مه‌ستی مه‌یی عیشقم
- ۴۷.....ئهورۆ حسهن په‌یامی دۆعا و سلاویه
- ۵۱.....عه‌نبه‌ری زولفت به‌دهم سه‌با ده
- ۵۲.....کور دینه ئهورۆ روژی گه‌پ و که‌یف و شادییه
- ۵۴.....یار که دینه سه‌ر گۆل و نه‌ستیره

نهگهر دهپرسی باسی نهو ناوه

نهگهر دهپرسی باسی نهو ناوه
حوکمی نازادی نيعلان کراوه
حوکمی دهولته پروو قهت نهگيرئ
پيچ بيچنهوه، حجاب هملگيرئ
لاياندا خانمان، چادري رهش لهسهر
وهک پروژ لهژير ههور سهريان هينا دهر
چار شيويان لادا لهسهر گوناي سوور
دهر کهوتن سينگ و باسکی وهک بلوور
نيو سينگ و مهمک و قهد و بالايان
چهند جوان ديارن نالووالايان
بهو چلهی زستان، ناخوش بي بيتو
ههرزان بوون سيو و ههناو و ليمو
باسک دهرخران، بهروک هملدران
قهد باريک کران، کهفهل هملخران
ههروهک ناسمانه نهورو خهيايان
ور شهورشيانه مانگ و نهستيران
چوار چوار و سي سي، به جوت دينه خوار
تاوسن، بازن، شههين و شمقار
کهون، کوترن، قورينگن، پورن
مامزن، ناسکی ناسکی چاوشورن
ههر عهيش و بهزم و شهوق و شاديهه
وهک حورين، بيري مردنيان نييه
پهر چه لهسهر پروو پرش و بلاون
وهک مسک و کافوور تیکهل کراون
حههش و پروم و زهنگی شهريانه
زولف و خال و پروو، زه دوخورديانه
له دواوه دهستهی زولفان سهر بران
سهر، شانه کران، پهر چه هملکران
بو فووتبال دهچن، سيرک و تياتر
کچ له پيشهوه، کوران له دواتر
کچ و کور تیکهل، ههروهک شهکر و شیر

پياو و ژن، ژبنيان وهک يهک جوان و پير
 و مرزشی دهکمن، زورانی دهگرن
 عهیب و عار نبييه، نابی تیک فکرن
 باسک راست دهکمن، خو داده نوینن
 سینگ ره پیش دمخن، لاقان همدینن
 نهوجار هر کهوتن بو کور لایقه
 له ژیر و له سر، هر نهو فایقه
 ژن و پياو و مک يهک، زحممت دهکیشن
 فسرنگی بهوهی لیمه له پینن
 سیلاح هملگیران، سچیل و مرگیران
 بو دوو سال خزممت به سر باز گیران
 سررووتی و مهستی، جهلدی و تهردهستی
 رهقس و هملپهرین له بلیندی و پهستی
 فوتبال و ورزش، بازدان و پهرش
 له خیابان و باغ، سهیران و گهرش
 له دانیشتندا کلاو نهماوه
 کلاوداگرتن له جیبی سلاوه
 نهوانه چاکن بو عهسری حازر
 ویولون، پیانو، رادوی و تیا تر
 عبا و عمامه که میان بمینن
 مه لایان چیدی خویان نه نوینن
 نویژ و رۆزوو و هج، سهر فیتره و زهکات
 خهتم و ته هلیله و خیر و حهسنا ت
 تهکیه و خانهقا، مدرسه و مزگهوت
 دهرکیان بهسترا، پاکیان پهکیان کهوت
 نابینم نویژ و جومعه و جهماعهت
 نابینیم بانگ و نهوراد و قامهت؟
 کوا حهلقههی دهرسی مه لای لادینان؟
 کوا دهور و «نالی بابا» ی فهقیان
 کوا حهلقههی زیگری دهر ویشی غهوسی
 کوا شوغل و خهتمی سو فی نهو بیسی؟
 وا نیجاب دهکا نهورۆ زهمانه
 دنیا ناخری هیچ و نهمانه

تەئریخ ھەزار و سێسەد و چار دە
دە ی مانگە، دنیا زۆر وشک و ساردە

بۆ تۆیه هەر به تۆیه دهنوانم بکهه سهنه

بۆ تۆیه هەر به تۆیه دهنوانم بکهه سهنه
رۆژ و شهوی تو دین و دهبی مه غریب و عیشا
گهوره و گران و بیکهس و بی جی و بی مهکان
بۆ بیکهسان کس و بۆ بی جییهکان، پهنا
تهنها و بهرقهراری، هەر بووی و هەر دهبی
بی ناز و بی نیازی، بی باب و بی برا
بیوتنه سانعیکی به نهمری دروست دهکهی
ئینسان له ناو و گوڵ له گه لآو و له گل، گیا
هەرچی پهری گولانه، لهبو زیگری تو، زمان
هەرچی گه لآی بهدارهوه، دهستن لهبو دوعا
هەر شوگری تۆیه دهیکهن و هەر رزقی تو دهخون
حهیوان له بهحر و بهریه، فریشتان لهسهر سهما
هەر چاویان له تۆیه، هەر ئوممیدیان به تو
هەرچی غمنی و فقیره له هه لآ، گه دا و شا
رهزراق و نازری له ههموو جیگه حازری
خالئ له تو، له عمرز و سهما جیگهیی نهما
بۆ دوست و دوژمنه کهرهمت، بی کهم و زیاد
بی مننهت و تهشهخوسه، بی قیمهت و بهها
موحتاجی رحمی تۆیه، نهبی بی نهگهر، وهلی
حهیرانی و سهفی تۆیه نهگهر شیخ، نهگهر مه لآ
ماسی له شهوقی تۆیه له بهحرا دهکهن شهنا
تهیران له عیشتی تو له سهمادا دهکهن سهما
لوتفت لهبو مه بی، چ شهفاییکه دائیمی!
دوور بی له ئیمه قه هرت، دهر دیکه بیدهوا!
تو زیاتری له هەرچی خهیا لاتی لی دهکهه
نی وهک کهسی، نه کس و مکوو تۆیه، قسهش برا!
ته عریفی تو له تاقهتی فیکری مه، چۆته دهر
لاحصی سهییدی مهیه فهر موویه بهر مه لآ
ههر کس بلیندی کهی، به کهسی ناکری نهوی
ههر کس فری بدهی، له ههموو جیگه دهر کرا
زه ریکی نووری تۆیه که دونیا پره له نوور

رووناکي رۆژ و مانگي شه و شو علمي سهما
 ههلهكه ي ئهتو چرايهكي قهت ناكورژي تهوه
 ريشي دهسووتئ ههركهسي فوو كا له ئهو چرا
 رهدد و قهبولئ تويه بهكئ نهحس، يهك سهعيد
 ئادم گهراوه هاتهوه، شهيتان وهدرنرا
 باكم چييه گوناخم نهگهز زوره يا كهمه
 چونكه ههميشه پيشهبي تو بورده و عهتا
 زورم هوميده رۆژي قيامهت به عهفوي تو
 مهعلومه هه له تويه عهتا، ليمهيه خهتا
 بهخسوس شهفيعي ئيمهيه ئهو خوشهويستهكهت
 شابازي ئه... فهر و شاي شارمهكي سهفا
 ههردم سهلاتي زور و سلوايكي بي ژومار
 ديارى بو رۆحي پاكي تو، ئهه فهخرى ئهنييا!
 مهقسوود له خهلقى عالمي، هه زاتي پاكي تو
 خهلقى ههموو توفهيلي و هه توي كه بانگ كرا
 چوونه جزوور و هاتنهوت، لهز مييكي گرت
 لهو جيگهدها مهلهك به گهليك كهوتنه دوا
 هات، چوو و بيستبي و كوتى و زوو گهرايهوه
 ئالفهه دهر ههز دمهلهرزي، چراي مالى ههز گرا
 پاشخوانخورن له خواني سهفات ههز چي ئهنييا
 ورتكهچني دهرى كهرمهت جومله ئهوليا
 تو پادشاي و ئيمه گهداياني دهركي تو
 غهبري گوزهشت و بهخش، چ دهكرئ لهگهله گهدا؟
 عهبدم لهبو سهحابه- كه يار و رهفيعي تون
 قورباني ئال و بهيت و ئيماماني رينوما
 بو من كه جوار ياري نهبي يار و ياوهرن
 بو دوزمخ چ غهه؟ به بههههشم چ ئيعتينا؟
 ئهوهه كه ههركهسي به كهسيكي دهبي نهجات
 ئيمهين و دهست به دامهني ئهه پينچ تهني عهبا
 كوردين و بيكهسين و له ههز لايئ دهركراو
 دهستئ وهدهس مه ده، كه له ريت ئيمه لانهدا
 دونيا، كه سيجني موئمينه، فهرمووت و دات خهبر
 ههز بو مهيه، لهگهله مهيه، ههز ليمه روو دهدا

به عنی نه ملک و ماشه له پو مه، نه حال و مال
 نه جاه و نه جه لال و بی مال و بی سه لا
 لیمه نه شا و نه میر و نه سردار و نه وزیر
 نه حاکم و نه نایب و سر تیب و نه سپا
 هر یهک غولام و نوکمری بیگانه میلله تیک
 زیز و کز و که سیف و که نف تین و بینه و
 نیمانه مرکه زکی که و پالی پیوه دهین
 نه مهن و گهور میکی که پیان بهرین پهنا
 پالستودان و جواب و فریدان له پلله کان
 دس پیوه نان و پشتهمله، زله، گیت، نهیا!
 نه مدرسه، نه دهرس، نه عیلم و نه سهنه تیک
 زولمه له گهل مه، هینده به چاو یک نه کهن نیگا
 ناخر به زاتی تویه هومیدی نه جاتی مه
 رازی مبه له نوممه ته کهت، میلله تیک فهنا
 نه ور و حه سن مونه زینه کوردانه بانگ دهکا
 ههستن له خه و، وخر بن و حی علی الصلا
 نویژ چاتره له نوستن حی علی الفلاح
 سهجده و رکوع لایقه هر بهر نه بهر خودا

کەسێ بەختی سەعیدی بێ دەبی حازر لە دیوانت

کەسێ بەختی سەعیدی بێ دەبی حازر لە دیوانت
مەلازی مەنزلی تۆبە نەسیبی وی لەسەر خوانت
کە قووتی رۆحە میهری تۆ لەسەر سەفحە میهەببەتدا
هەمیشە حازری وەقتە، جەسەد بۆچ بێتە میوانت!
میسال تایی چینی زولفی دلێهره «تاجین پلۆ» ی تۆ
لە دوور هەر دانەییکی دل هەزاران دینه پیشخانت
زڕیشکی رەشکی خالی دلێهر و حەسرەتدەری میهشکە
لە زیرە می عەتربیزی ریزەرئیزه جەرگی کرمانت
و مەکوو ئارەق لەسەر کولمی نیگارین یاری گەندمگون
برنجی رەنجبەری کوردانە دانە می کەوتە سەر نانت
تەواوی رانی بەرخیکی کە بەرخیکی تەواو دینت
بە سەد مەر رابرا ئەرۆ لەبەر چاوی دۆ عاخوانت
کەلامی بامزە و خوئقی خوئش و شیرین کیفایەتە
بلی با دانەنن قەنداو و دۆ، لایەن نەمەکدانن!
لە زەرد و سووری سەر دەوری، بەجاری دل سپی بۆه
لە رەغمی زە عەفران رەش هەلگەر رەنگی رەقیبانن
کە قاوه قاوه دەکە می، تالی میزاجم چا دەبی شیرن
فیدای قەندی لەبت! ئاوی بەقا دەرژیتە فینجانن
دەلیلی عاقیبت مەحموودییە مەحموودە هاوخوانن
کە وەک شاپووری خوسرە وایە بۆ تەدبیری کارانت
نەکیسا و باربەد واکا بۆ ئەو بەزمە حازر بن
لە بەزمی خوسرەویی، مەحموودخان! کوا دەنگی جارانت؟
هەوا می «حاجی عەلی کەند» ت لەبۆ دل، بوو عەلی سینا
شەراره می دەردی دل تەسکینە ئاو و خاکی «دەرمان» ت
هەمیشە «حافز» و «سەعدی» بەرۆحانی دەبن حازر
ئەگەر «خان» و «حەسەن» بین و بخوینن نەزمی شیعرا ننت
«نیزامی» نەزمی بەر هەم، «ئەنوەری» نووری نەما شیعری
کە سەدری ئەنجومەن ئەرۆ کەمیە تەبعی سوخەندانن
لە عیرفان زایدە «عورفی»، «سەنایی» نەزمی مەزموومە
«کەلیم» ئەرۆ کەلامی موهمەله، زاهیر کە عیرفانت!
لە مەیدانی سەعادەت بوو، نەسیبی من سەعادەت بوو

به عینوانی مهدیحی تاوبهتاوی دیمه مهیدانت
 کهلامی من و هکوو شیعری فلانی بی سهر و پی نین
 بیکم تهقتیعی نهوزانی، یهقین راست دیتته میزانت
 دهلین ههر کهمس که سفره ی بی، بهههشتی جئییه، نهورۆ تو
 به نهقدیی ساکینی خولدی لهسایه ی جووته جیرانت
 له ههر جی، بۆ ههموو کهمس جوودی تو بی میننهت و منعه
 وهکوو سهیلی بههارانه سهخای وهک ههوری بارانت
 «عهلی»! مهشهوری شاره من که «سهیفی» زولفهقاری تۆم
 ههمیشه «یا عهلی»مه، گهر قهبوولم که ی له شیعانت
 نهوا هات عیدی قوربان شوکری لیللا، خووشی خوشیمه
 که ههججی نهکهره بۆ من کهوا خۆم کرده قوربانته
 ههتا موژگان، لهبۆ دیده بین حافظ له دیتن دا
 له نهمر و نههیدا تا راست و چهپ بن تیغی موژگانته
 له راست و چهپ برۆن سهف سهف سهوارانت له دوویی یهک
 ههمیشه حافظت بی بۆ سهوادیس لوتفی یهزدانت
 ههموو عالم له نیک و بهد به حیسهه ی خۆی دهکا شوکرت
 له وهقتی بهزلدا گهر سهروهه! دهس بهریه گیرفانت
 که توی نهورۆ له زومره ی موخلیسانی شاهی شهسهددین
 دهلیلیکی تهواوه بۆ تهواویی نووری ئیمانته
 کهلام خوش و شیرینه له نوشانوشی بهزمی تو
 خوسوسهن، گهر دهکهه نهندهک بهیانی فهزل و نیحسانته
 ههتا ههلقه ی دۆعا و تههلل و خهتمن رۆژ و شهو دایر
 له دنیا و عاقیبهت یار و موعین بی شههسی بورهانت
 ههتا ههلبی له مهشریق رۆژ و ناوایی له رۆژاوا
 ههمیشه مالت ناوا بی، پهناته بی شههسی بورهانت
 لهلام تههرکی نهدهب کفره، نهمن تههرکی نهدهب ناکهم
 لهبهروه ی بوو که روهستام له کن «میسباحی دیوان»ته
 فزوولی ناوری شهیتانه، ههوا ی شهیتانی قهت ناکهم
 له بابته ناوی «خوش گهلدی» لهسهه خاکی «رهحیم خان»ته
 «سمایل بهگ» لهگهل من که ی شکستی کاری وی فهرموو؟
 لهبۆ خدمته «نهدهب» نهورۆ «حهسهن» ههر وهک «حسین خان»ته
 که «کانی قولقوله» ی تهبعم له بهندی عهوق نازاده
 رهزام مهدهح و دۆعایه بۆ عهزیزان و مهزیزانت

قاسید که له دهر هات و به تبلیغی وهفا کرد

قاسید که له دهر هات و به تبلیغی وهفا کرد
حوجره‌ی منی حسره‌ت دهیی سه‌ چین و خه‌تا کرد
پیم وت له خه‌تا دئییه‌وه یا خیتته‌یی تاتار؟
یا نه‌هلی به‌هه‌شتی که دلت پر له سه‌فا کرد؟
یا خزری که هاتی به دوو جام ناوی به‌قاوه
نهم موردیه‌یی هیجره‌ت به تمه‌ای عومری به‌قا کرد؟
یا خو له تهره‌ف یاره‌وه دئی حامیلی نامه‌ی
خاسیه‌تی ناھووی خوتهن و چینی نهدا کرد؟
خاسیه‌تی بو چاوی منی خه‌سته و رهنجوور
وهک جامه‌یی یوسف که به یه‌عقوبی عه‌تا کرد
نه‌ستاری وه‌کوو زولفی عه‌روسانه موسه‌لسه‌ل
نهلغازی هه‌موو گه‌وه‌ره، چهن جوانی نهدا کرد!
نوخته‌ی به مه‌سه‌ل، خاله له‌سه‌ر روومه‌تی یارم
یا وهک عه‌ره‌قی کولمی، که مه‌یلی به جه‌فا کرد
هه‌ر خوّم به فیدای نعو خه‌ت و نعو ره‌بت و به‌یانه
عیجز و غه‌م و دهردی له دلّم مه‌حو و فه‌نا کرد
نهم ده‌سته‌گوله، به‌سته‌یی نهم ده‌ست و به‌نانه‌ن
بوّیه وه‌کوو بولبول، حسه‌نی نه‌غمه‌سه‌را کرد

دئی ویران له هیجران بۆه مهعموور

دئی ویران له هیجران بۆه مهعموور
حهسهن دووباره بوو خووشکەیف و مهسروور
به تهنه ئهو غههمه ماوه له دلدا
که بووم لهو بهزمهدها مهحروم و مههجوور
«سه عیدولمولکی دیوان» شوکری لیللا
دلین مهشغوولی شایبی و شادییه و سوور
بهائی، جیی شادمانی و ئینیساته
که مایل بووی به مهتلوب و به مهنزوور
دلین دهستبهندیانه ماهروویان
لهسهر سینه دهلهرز زولف و بهرموور
وهکوو پۆلی قورینگ و تاوس و کهو
که دین بۆ ههلهپهرین خوبان به جهمهوور
که دهس دهگرن بهریز بۆ ههلهپهرینی
وهکوو قاز و قورینگ سهر بهرژوور
کچۆله و پیاو و ژن دهستیان لهدهس یهک
وهکوو عیقدی سورهییا وان، جهم و جوور
لهسهر سمتانه پشتیندی شهدهی شل
لهبهر پنیانه لفکهی پوولهکهی دوور
له رۆینه کۆترن، لهنجه مراوی
به بازی ههلهپهرین، ئاسکی کهفهل کوور
گۆل و گهردنلغ و گواره و قهتاره
له نهستو و دهوری سهر، «نووری عهلا نوور»
به روو سوور و سپی، چاوی گهش و رهش
بهیئ سووراو و سپیاو و کلی توور
دلین ئهورۆ و متاغی تو بهههشته
که پیددا دیو و دهچن غیلمان وهکی جوور
لهسهر روودا بلاو بوون خال و پهرچهم
دلینی تیکهل کراون میشک و کافوور
لهسهر کولمان عهرهق وهک شهینهمی گۆل
که هیشتا لئی نهدابئ شیددهتی نوور
خشهی شهلواری خارا و ئهتلهسه دئی

زرہی خر خالی زیر و زہنگی پاموور
 کراسی مہخمہلی زہرد بوون لہ توزا
 تکھی نارہق رہشی کرد چہکمہیی سوور
 لہ لایئ ہملکراون قولی «زیوین»
 لہ لایئ دہر خراون پووزی بللوور
 قہد و نندام و سمت و پووز و پاشن
 خر و باریک و گرد و شووش و ناستوور
 کہنیزی وا دہبی رقص و سہما کہن
 کہ بہو نوسافہ بن مہخسوس و مہشہوور
 «نہدہب» نابئ لہئیو ئہو بہز مہدا بی
 ہمتا لادہن کچان روویہندی فہخشوور
 جلیت بازان لہ لایئ ہاتہ ہاتہ
 لہ ترسی داری وان پشتی فہلہک کوور
 لہ لایئ نیز میازان حملہوور بوون
 لہ ہیر شدان، دہدن چہرخی فہلہک سوور
 دہبی بین «حاجی بابا» و «رہمہتوللا»
 بلئین راک و حیجاز و شوور و ماہوور
 بلئین «خانہ» و «حسہن» با بین بہ جووتہ
 بہدایم نہغمہخوان بن، مہست و مہخموور
 لہ لایہک نرکہیی زورنا و دہوآلہ
 لہ لایئ نالہیی نہی دیت و تہنبوور
 لہ دہوری شایبیدا، دوژمن بہ حسرہت
 و ہکوو گولی مہری دہس کہن بہ سہگلوور
 و ہکوو ریئ کہ ہکہشان، ریزی مہجو عمان
 کہ دینن، دادہنن بہو داب و دستوور
 بہ ئوممیدی عہتان خہلکی لہ دہورہت
 سولہیمانی دلئی، ئہو عالہمہ موور
 لہبہر شہہدی سہخات نیجماعی عالہم
 دہبینم دئیہکہت و ہک شارہزہنبوور
 لہ ہہر لایئ دلئین ہہر عہیش و نوآشہ
 ہہزار خوزگہم بہ میوانی دہر و ژوور
 لہ دہوری مہنقلی جہمعیک بہ دہورہ
 دہکیشن، دادہنیشن بہنگ و کافوور

دهبی تهختی دروست بکری له سندهل
 دهبی وهستا له هیندی بی و له لاهوور
 لهژیږ تهخت نیستری دولول سیفیت بی
 دهبی بینه یدهک شهیدیز و لاهوور؟
 دهبی قهیسهر سهری مهحمیل بکیشی
 دهبی مهیدان بمالی نیمپراتوور
 خهدیوی میسر ئهبی شهر بهت بگیری
 دهبی بیلداری ری بی شاه و فهغفور
 دهبی موثریب «نهکیسا» و «بارهد» بی
 به نوره دانهین قهت، ساز و سهمتوور
 دهبی «شیرین» و «شهکهر» بینه ساقی
 له زومرهی نازران «پهرویز» و «شاپوور»
 «نسهد» دهیکا قرانی هردوو «سهعد» هین
 لهنیو بورجان بووه بهم بونه مهغروور
 دهبی بو گاووگهردوونی، کهل و گا
 دهبی بو سهبرین بینن شهک و کوور
 خودا بکا دائیمن وا شادمان بی
 عهزیزی نازووت خوی بی لهری دور
 همیشه دنیهکمت وا ناوهدان بی
 ولاتی دوژمنت ویران و خاپوور
 له «داسالوجه» را حوجرهی فهقییان
 له دووری مهوتنهی قوم زار و رهنجوور

ههتا عهيش و ته ره ب بئ رۆژى نهو رۆژ

ههتا عهيش و ته ره ب بئ رۆژى نهو رۆژ
ههتا گۆل بئ له باغدا مه جليس نهو رۆژ
ههتاكوو زولفى مه جبووبان بئ ئالۆز
ههتا موژگانى خالخالسان بئ دلۆز
ههتاكوو خالى سهر كوئمان جگهر سۆز
ههتا نهو رهسته گان بن عيشوه نامۆز
ههتا شه لوار له بهر له نجه ده كه ن تۆز
ههتا بكرئ له ئه سپان زينى ئولۆز
له دهشتى يه كشه وه تا گا ده كا مۆز
ههتاكوو مام «نه سولالا» پئى دهلين بۆز
ههتا وشتر مه هار ده كرئ به لمبۆز
ههتا ديژن به قه لپۆز سه قزى كه لپۆز
ههتا بهر غه ل به هار ان بچنه ناو كۆز
ههتاكوو كارژيله بكه ن هه لتۆز هه لتۆز
خودا بكا دوژمنت هه ر سهر نگون بئ
له سهر تا بئ هه ميشه تاجى فيرۆز
له بهر زولمى زه مانه قه ت نه نالى
له باوه شتا بئ دايم دل به رى قۆز

زور توولی کیشا عزیز هیجرانت

زور توولی کیشا، «عزیز» هیجرانت!
لال بم نابینم مهیلی جارانت
چ قهوما ئهوسال لهبهر چاو کهوتم؟
چلونت دل هات له دل دهر کهوتم؟
له چیشتانیرا تا بانگی شیوان
چاوم له ریډا، له دهشت و کیوان
چاوم هس لهریی «کانی کووزله»
دنپام لهبهر چاو تهم و دووکهله
سالان هس مانگیک، مایه‌ی حیاتم!
یا تو دههاتی، یا من دههاتم
هس هاته‌هات بوو ئهوسال، نههاتی
ئهویش به‌دبه‌ختیم مایه‌ی نههاتی
دهورانی دووریت وشکه‌سه‌رمایه
له بهختی ره‌شمه، باش ره‌شه‌پایه
همرازی شه‌ویم فیکر و خه‌یالت
ره‌فییی رۆژیم یادی جه‌مالت
ژینی به‌یئ توّم ناخۆش و تاله
وه‌تاغم زیندان، مالم پی چاله
هه‌ناسه‌ی ساردم، فرمیسکی گهرمم
به‌ستویه له‌سه‌ر رووی زهردی نه‌رمم
شه‌وانم شین و گریه و رۆرویه
ژیربوونی رۆژم بو هاتنی تویه
راستت بی بلیم «عزیز»، براکهم!
ناژیم، نامینم، بی تو هه‌لناکه‌م
موژده‌ی هانتت «ئه‌ولئ» پنی داوم
به‌ی بونه‌ ده‌ژیم، هس بویه مام
هیلالی ئه‌برۆت چونکه نه‌ببیرا
جیژنمان تیک چوو، رۆژوو نه‌گیرا
رۆژووشم بی تو لئ قه‌بوول نایی
سه‌رفتره‌ش بده‌م، سه‌رم چا نابئ
نوێژ و رۆژووی تو یاخودا قه‌بوول بی

جيڙنت مبارهڪ، چهجت وسوول بي
 له نئينتزاريت عهيشم نهماوه
 هر لهحزيڪ حسهن سعد جار كوژراوه
 زووتر نووسيپووت له دهى دوايه
 كه ديم و دهچين بو خانهقايه
 نهو دهيه روپي نهوا دهى ديش هات
 دهى مانگيش گهپي له سرمان نههات
 نهوه دوو ساله مهحرووم لهوئ
 به حالى من بي هر كهس توي نهوئ
 هر كهس به تهماي دين و دنيا بي
 دهبي لهو دهر كه خاكي دهرگا بي
 قبيلهيه بومه، زور لهميڙ ساله
 رووي لي وهر گيرين، نوڙمان بهتاله
 فيكر و وهسوسه و خوتوره و خيال
 ناميني لهوئ خوار دني هلال
 دل وهك ناوينه جهلاي هلدنيني
 ژهنكي گوناح و ژاري ناميني
 جينگا و بارهگاي شهمسي بورهانه
 شهيتان وهك شيتان لني سرگردانه
 روژ، له عاسمانى دنيا پاك دهكا
 نهو، له ژير عرزي دين رووناك دهكا
 فصرقي دهگهل روژ، عهرز و عاسمانه
 دنيا رادهبرئ، مايهى دينمانه
 بوخوى فصر موويه: نهو بسته خاكه
 معنى بهر كهت، قهت لهنگو ناك
 لهپاش من خوتان به كهس مهسپيرن
 خوينوو بريژن روو وهر مهگيرن"
 چهن خوشه ختمى پاش نوڙي شتيوان
 فهيز و بهر كهت، جهزبه و پهشيوان
 نوڙي سبهينان، پاش ختمى قورئان
 له سوورهى يوسف يا نالى عيمران

زیاره‌تم کرد کاغزی کوردی

زیاره‌تم کرد کاغزی کوردی
پیر له نیلتیفات، راستی و مەردی
پاکەتم هەلگرت، شووشەیی عەتری بوو
بالی مەلایک، پەری پەری بوو
چوون لە دلرا هاتبوون مەعناکانی
زۆر شیرن و خۆش بوون کەلیمەکانی
کەلیمەکانی دورر و گەمەر بوون
سەری شکستەیی زولفی دلبەر بوون
وەک زولفی دلبەر بوون «لام»ەکانی
وەک سەری مەمکان بوون «میم»ەکانی
نوقتەیی حەرفانی وەک خالەکانی
سەفحەیی کاغزی وەک سنگی پانی
ئەلف قامەتی تازەمامان
لە باغان بەناز دەکەن خەرامان
پرسیبووت «حەسەن» بئی تو چلۆنە؟
لە دووریت سووتا وەکوو کای کۆنە
«عەزیز»! ژیانم بئی تو مردنە
شو غەم شەو و رۆژ رۆ- وای کوتنە
بەری فیراقت دەست و پێی بردووم
لە سەرمای دووریت لە ژیانم بوردووم
برنجی پیتە و بەلمم بۆ چیبە؟
لە جۆگەیی لوتفت برشت یەک سیبە!
سێلاوی ئەشکم بەندی شکاندم
لەمپەر و بەندک، گوریسی پساندم
وینجە و بەلم و کا، گەلیک گرانە
کە لە تو دوورم، لەلام هەرزانە
خۆم بم بە قوربان دەست و قەلەمەت
یاخودا بەز یاد بئی لوتف و کەرمەت!

چ خوشه من نهخوش و یاری دلکش

چ خوشه من نهخوش و یاری دلکش
له ریگهی لوتفهوه بمخاته باوهش
په نشانم لهیهر زولفی بلاوت
نهخوش و مهستی ئه دوو نه رگسی گهش
نیشانم ده، فیدات بم، جووته خالت
له ئه وهل نهردوهه چهن خوشه دووشهش!
روخی زحمهت مهده زولفی مهحک پرننگ!
چ محتاجه به تو ئه سیمی بیغش؟
فیدای زولف و برۆ و پیلوو و مژولت
که مهنده هم کهمان، هم تیر و تهرکش
به دوودی ناهی من رهشیوشه گهر دوون
به پروتا خال و په رچم بوون موشه و هوش
حهسن! شوکری خودا ئه ورۆکه و هسله
نهجاتت بوو له دهستی تالعی رهش
بهلی، بهو شهرته خوشه و هسلی دلپهر
که دهمدم دم له نینو دم، دهن له باوهش
کز و زیزی له کهم مهیلی، «عزیز» م
عهیامیکه عهوامی، تبعی سه رکهش!
هه تاکوو سارد و سر بوو مهیلی گهرمت
ئهدم جینگل و مکوو ماری سه ر ناتهش
له سه ر پوخساری زهردم ئهشکی خوینین
هه تا کهی دینه خواری؟ بهخته کهی رهش!
سپای دووریت له سئ لا دهوری داوم
بهسانی مهنگور و پیران و مامهش
ومره جارن، به جارن لا مهده لیم
دهبی وای وهفای یارانی مه هوش
سه ر و مالم ده کهم قوربانی ریگهت
به ران و جوانهگا و لۆک و کهلی رهش
به کوردی شایه ریکی زیده چاکم
له شایهشی سه خای خوت مه مکه بییهش
همیشه زیکر و فیکرم یادی تویه
له شایه تویه خوشم بوومه چاوش

عەزیز نارەزووت زۆری بۆ ھینام

عەزیز! نارەزووت زۆری بۆ ھینام
فرمیسکم سوور بوو، زەردی رووی لێنام
دیسان بە ئاوری دووریت کەوتمە گیر
دنیا لێ سارد بوو، بوو بە زەمھەریر
دنیا وا پر بوو لە بەفر و سیخوار
فرمیسکی سوورم بەسپی ھاتنە خوار
تا ناھومید بووم لە ھاتنی زووت
جەرگم بوە پۆلوو، ھەناسەم بزووت
ھەوا بە حالم وەک کێوان دەگری
بە تەرزە و بەفر و باران و ھەوری
عەرزیش لەبۆ من ھیندەدی قور پێوا
بەھاری دەگەڵ زستان لێ شێوا
گیا و گۆلی مێرگان بۆم سیس و زەرد بوون
بۆ شینی کێوان، کەوان ھەمدەرد بوون
داری مێشە و باغ بەفر داپۆشین
لێک دەلێی مردوون، کەفیان پۆشین
شینی بەھارە، ناسمان ھەر دەگری
ھەوریش نالەنأل رووی خۆی دەچیری
با، لە کێو و دەشت خۆل و ھەسەر دەکا
گریانی کێوان بەحران پر دەکا
کەوی کۆستانان، لە قاسپە کەوتن
بێھۆش بوون یاخۆ، خەویان لێ کەوتن
چیرە و جریوہی جوورە و چۆلەکە
نایی، نەیانما ھیلانە و ھیلکە
لەگەگ لە گل کەوت، نەما تەقەقی
سێرووش لە سیرە و فیتوو و چەقەقی
پاک پەشیمانن لەبۆ گەرمینی
بۆچ دەھاتنەوہ؟ عەمروو نەمینی!
قاز لە شەتاوان قارەی لێیرا
دورنای چۆماوان زورنای لێدرا
لە درزی عەرزى، ھەوێردە دامان

بيهوش بوونهوه، سر بوون له سهرمان
 له سهرمان، سهرمان كيسهل و رقه
 برده بهر خوځيان، بې تهغه و رقه
 ويشك بوو دوو پشك، ئهو كوڅيرى ناراست
 مشك كونى خوځى به ئاوات دهخواست
 بوق كه دهپيراند، لهوڼي كردهوه
 كه ريش زهريني، لهبير بردهوه
 مار پاپوكهڼى خوارد، خوځى ده خوځل دهگرد
 توڼي كونه و نوڼي له بهر خوځى دهگرد
 ريوڼي كهوڼي خوځى ئاووژوو دهگرد
 ژووشك نارهنزووى كهوڼي مووى دهگرد
 لال بم نابييم له چيا و له رازان
 زيرهڼى ههلوڼيان، چريكهڼى رازان
 لهين بهردان مان همر سهرمازله
 له باغ و باخچان، قهل و قشقهله
 پووشى داپوشى، دالدهڼى پاك برى
 كهرويشكيش ريشهڼى پاك كرد و برى
 بهفري بې و هعهده رهشانگى برى
 رهشانگ و سپى پاكيان سهر برى
 سهر برا گاشين پاش مانگابوره
 لهباتى « گاران رويى » گابوره
 شين و شهپوره لهنيو رهعهته
 بهبا چوو رهنج و سهعى و زحمته
 شهسال و زريان دايم شهريانه
 ناغاهت شرن، كرمانج قريانه
 روژ ههتا شهوڼ، گهوره و بچووكيان
 خيزانى مالى، گهورهكچ، بووكيان
 خهريكن له باغ فريزوو دهردنين
 وهك شهونمى گول نارهنق دهردنين
 نارهنق له ههنيان بهريز بژميهر
 كى دى له ناسمان به روژ، نهستيره
 له دهورى سهرمان، دهسوڅكهڼى ههورى
 وهك مانگى چارده، له نيوان ههورى

کهو ته سهر پیلان چارهکهی نوژی
 کهشه ههوری کرد له دهورهی روژی
 زولفان له روویان وهک ره شمار دهخشان
 شه، بوون وهک شهوه، به روژ دهرهخشان
 قهد و بالایان وینهی نه مامان
 کئی دی نه مامان، بگرن شه مامان!
 دهسالی ملیان، پشتندی شلیان
 چنار و لاولو، چاوی به کلیان
 زولفان له سهر شان، لیک پرژان، پرژان
 له شکری چین و ژاپون تیکچرژان
 به لهرزه دهچنه فریزوچنین
 گریانه کاریان لهجینی پیکه نین
 بوچینه هوهی جوان که له کهه دهکن
 پۆلی کهوان وان، که چینهی دهکن
 پاچ و پیمه ره و بیل له سهر شاندا
 وهک فهوجی حازر له ژیر فه ماندا
 هینده لاوازن مهر و مالاتیان
 قوربانی ناکرئی، نادرئی زه کاتیان
 گا له بهر له ری هه لئاگرئی نیری
 نه مهر ماستی ما، نه مانگا شیری
 لۆک چه به ره هی بوو، ماین مشمشه
 گا، گویره پهی گرت، گامیش خشخشه
 کهل و گامیشان بوونه چه که چه کی
 وشتریان به عهین بیچووی له گله کی
 له بهر بیهیزی، له ترسی سهر ما
 پشتندی له پشتدا هه موو جل کرا
 بز و مهر رووت بوون وهک سوور هساقه
 یهک دانوو دهیکوشت، یهک به له باقه
 زستانی ئهوسال دیاره پینج مانگه
 مهر و کا و گیا و جو، برا له دانگه
 نایه فیهی شوان له سهر شهوینی
 میگه لان چیستان له کوئی دهنوینی؟
 کووان شهنگه بییری له چیا و کوستانان

شلقه‌ی مه‌شکه‌یان به‌ری به‌یانان
 قوآلیان هه‌لده‌که‌ن ده‌لیی بلووره
 سینگیان دهرده‌مخه‌ن، پارچیک له نووره
 دهرزی به‌رۆکیان که دین دهربینن
 رۆژ له عاسمانی بۆ عهرزی دینن
 زولفیان لابه‌لا ده‌که‌ن به‌لادا
 رۆژ هه‌وری له‌سه‌ر رووی خۆی وه‌لادا
 دیهاتی لیک ده‌ی چادر و هۆبانی
 ده‌ست ناکه‌وئ رۆن بۆ چه‌وره‌سانی
 وه‌ده‌ست ناکه‌وئ ماست بۆ هه‌وینی
 دۆی هه‌لگیریه‌وه، یان بیکوآلینی
 په‌نیر بوه نیکسیر، شیر ناوی حه‌یات
 هه‌روه‌ک ئه‌سه‌که‌نده‌ر که‌وتینه زولمات
 شه‌مال و زریان دايم شه‌ریانه
 ناغاوته‌ شیرن، کرمانج‌ریانه
 زستانی ئه‌وسال دیاره پینج مانگه
 مه‌ر و کا و گیا و جۆ، برا له دانگه
 ته‌ویله و هۆل و هه‌یوان هه‌لو‌ه‌شان
 خرا به‌ر مه‌ری له دانگه و هه‌وشان
 پووش و ئالاش و قامیش دهرکشان
 درا به‌ گاران وه‌ک وینجه‌ی نوخشان
 کرمانج، ده‌وله‌تی پر و پاتال بوو
 کۆچی دئ به‌ دئی به‌ مانگ و سال بوو
 ئه‌ویش له‌ده‌س چوو، چیدی کۆچ مه‌که‌ن!
 کای سه‌رمونوی که‌ن، جووتی چا بکه‌ن!
 قیمه‌تی کایه وه‌ک کاره‌بایه
 بۆ به‌ قووتی رۆح وینجه‌ی سه‌ه‌رایه
 حاسلی عومروو - له زۆر و که‌می
 داتان به‌ گیا و کا له‌نیو عه‌جه‌می
 باغان دابنن، داران بننژن!
 نه‌جیب و ئه‌سلن، کۆن و له‌میژن
 حه‌یفه‌ میله‌ته‌ی شه‌ش هه‌زار سال بی
 نوکه‌ری مالان، رووت و رمه‌جال بی

چیدی دوژمنان به خو خوش مهکن
بووزو و کهپنک بالاپوش مهکن!
تا کهی له دهرکان کز و بلاو بین؟
بی مهزن و گهوره، سر بی کلاو بین
نوکهریی مالان شهرمه له بو مه!
کۆلان ههنگرین به کومهکومه
هر کس ئارهزووی مالانی هه بی
وهجای کویر بی، مندالی نه بی
ئهو بهدبهختییه له کورد رووی دابوو
لههر نهخویندن کۆزیان ساوا بوو
واجبه خویندن بو دنیا و دینی
پینگه مبههر فسر مووی بو چوونی چینی
به کوته و شانامان میللهت دهمین
به مهزن و گهران شان دهسهکین
دهردی دل دهکهم کورت و کرمانجی
«حهسن» کرمانجه، چی له دیلمانجی
پوش و ئالاش و قامیش دهرکشان
دران به مهربی وهک وینجهی نوخشان
کای زهرده و رزیو به لیره سووره
وینجهی رهش و شین پیستی سهمووره
رپی کاکیشانی وهک کههکهشانه
قهاری و شتر وهک ئهستیرانه
لال بم نابینم خیل سهره خواران
تهقله و رمبازی و هوههوی سواران
کوا «پیرۆت ناغا»، سهرخیلی کوردان؟
له «قولسهنی» را بچی بو کوستان
له کوئییه «تاغی» - ئهو چادری جوانی
تیپ تپ میوانی سهر سفره و خوانی
کوانی «سهید سهمه» ئهو مهربی رهشید
بو «ماین بلاغ» بچی به تههید
«خهسهرو» یش جوانهگا رهشی مندار بوو
خواردنی فریزوو، گه لای بن دار بوو
دهگهل «غونچی» گیان شینیان دهگیرا

«سألج» و «قادر» بیان ده سهر دهگیرا
کهره بوزیشیان له سهر و مستایه
کولی گریانیان له ئهوکئی دایه
تازه مالهکان داخودا چلۆنن؟
ئهو انیش خهریک فریزوو و کاکۆنن
دلئت تهنگ نهبی، تفاقهت ههبی
ئهو ی توی نهوی یاخودا قهت نهبی
«عومهر» و «عوسمان»، «بووبهکر» ی نازدار
به ناز گهوره بن، هانامان چواریار
جیژنی قوربان، خۆم قوربان دهکهم
جیژنه پیرۆزه ی عهزیز گیان دهکهم
تاریخ ههزار و سینهسد و دوازده
بیستی فهروهردین نهچی له یاده

عەزیز بەینیکە لێم بێ خەبەری

«عەزیز» بەینیکە لێم بێ خەبەری
و هکۆو بیستوومه لەم بەر ئەو بەری
جاریکی بیستم چووی بۆ «عەنبار» ئ
خۆشی خۆشیم بوو دێشی بۆ خواری
پاشان و امزانی سوار بووی بۆ «سەرا»
ئەمنت هەلبوار د لە خزم و برا
مەگەر نازانی ئەمنیش براتم؟
رووناکیم هەر تۆی، مایە حەیاتم!
خۆزگەم بە زستان، بەفر و سەرماکە
مژ و سیخوار و کۆپۆه و باکە
کە هەمسەفەر بووین بەینیک پێکەوه
لەزەت ئەو و مەختە، حەیات هەر ئەوه
شەوی مەرغە چەن خۆش رابران
چەندە سوحبەتی رۆحانی کران
لە پاشان بە شەوق دەهاتم بۆ لات
بۆی خاکی دەرگات جار جار بۆم دەهات
ئەو تۆف و بەندە لەکنم بەهار بوو
سەرماي ئیوار ئی گەرماي نەهار بوو
کێوی «گامێشان» پردی سیرات بوو
«کولتەپە» ش بەهەشت، جیگەي نەجات بوو
هاتم، دابەزیم چوومه دیواخان
بە کووره و لامپا بوو بە چراخان
یادی بەخێر بێ کووره گەر مەکە!
پالەپشتەکە، لێفەنەر مەکە
عەیدوللا هەوای وەک بەهەشت لێ کرد
خۆش خۆش، بە خۆشی، هێند ئاوری تی کرد
بەر بانگ و پارشێو هەر ئەو عە نەعمەت
دەگەل خولقی خۆش، بێ دەعیە و میننەت
زستان لە بەهار بۆ من خۆشتر بوو
گۆلی ئومێد ئەو دەم گەشتەر بوو
حەسەن بە قوربان عەزیزەکانت
«عومەر» و «عوسمان»، «بووبەکر» ی جوانت

عەزیز نارەدبوی بۆم سەرکلاو

عەزیز نارەدبوی بۆم سەرکلاو
دۆعای گەیانەدبۆم دەگەڵ سلاو
کەیفم زۆر خۆش بوو بە دوعا و سلاوی
سەرپۆش و سورپۆش بوو سەرکلاوی
سەرکلاو مەکم و هەفتیک لەسەر کرد
ترسی سەرمايەم لە سەرم دەرکرد
سەرم بڵیند بوو، گەبیە عاسمانی
دەتوانی چ بەکا سەرماي زستانێ
لە ئاوریشمی بوو، یا لە تووکی قوو
گەرم و نەرم و ویشک، بێ کرێژ، بێ موو
قوبوولی و دۆکلیو، شۆرباوی قازی
زۆر خۆشی کردن نارەدنی پیاوی
کێ دیویە پیاو، بۆنی گۆل بەدا؟
و هەکوو گۆلقەندی تام بە دل بەدا
لەو دوو سەوقاتە، بێ درۆ و بێ بازی
رازی و مەمنونم، خوا لێت بێ رازی
لە سەرمی دەکەم تا سەرمام نەبێ
لە چێشتی دەکەم تا بیتام نەبێ
دایم بەبێ توو غەمگین و ماتم
«عەزیز»! توی مایەیی عەیش و حەیاتم
ژیانم ناوی تاوی بەبێ توو
حەسەن ئارەزووی پرووی توو لە دلی توو
«عومەر» و «عوسمان» نووری چاوانم
فێنکایی دلەم «بووبەکر» ی جوانم

نہو زولمہ لہسەر چی که دهکھی لیمه به ناحق

نہو زولمہ لہسەر چی که دهکھی لیمه به ناحق
هەر عیشقه گوناحم بوته باعیسی نهستق
سەر، گویه له مهیدانی غهمت، پئی بکه بازی
نہزیمت مهکه زولفت به شقی لئی بده سەر شق
قهوس و قهزحه تاقی برۆت نهورۆ به وسمه
بۆیه دلکهم لهتلته بو خنجهری نهرهق
خۆم خستهوه بهر پئی، به ئومیدی سهری زولفت
دهخولیمهوه بهو ریشتهیی گیسوو و مکوو مزرهق
دهرژینی به یهک غهززه نیگات خوینی سپاهی
دهشکینی به رووی توبهشکهن تاقی خهمرنهق
بهو زولفی سهرازیر لهسەر چاهی زههخدان
ناویزه دلّم هەر و مکی هارووته موعهلق
هاتم به خهیاڵ سهیری گولستانی روخت کهم
پینگیری خهیاڵیشی نهدا لوسوی و رهونهق؟
بهو زولفی سهراپا و مکوو ناھوویی موقهیبه
یا شههپهری تاووسه لهدووی کهبکی موتهوهق
تا بهخت رهشی بو حسهنه باعیسی دووری
رووی زهردی به سووراوی سریشکی بووه نهللق

دهبا ساتیکى ساکین بی له نالین قلبی خونخوارم

دهبا ساتیکى ساکین بی له نالین قلبی خونخوارم
دهبا تاویکی فاریغ بی له گریان چاوی خونبارم
ههتاکی غهرقی سیلاوی سریشک و نهشکی خوینین بم؟
دهبا جارئ به گوشه‌ی چاوی مه‌لنکی بکا یارم
به نای ناله و به سینه‌ی چنگ و تارى غم موه‌میا بووم
باین یو سهیری نهم به‌زمه دهمی با وا بی دلدارم
دهر مکه‌ی گهر له‌لای خوت، یا جوینم پی بدهی، ناچم
به زنجیری دوو گیسووت چونکه پنبه‌ند و گرفتارم
نییه ته‌سیری وه‌عزت واعیز! دس هه‌لگره لیمان
که موددیکه به باده‌ی چاوی مه‌ستی مه‌ست و خه‌مامارم
شه‌تی نه‌شکم هه‌تاکی بی، مه‌گهر سه‌یحوون و جه‌یحوونه؟
به چاوم کوت دهبا به‌س بی، وتی: رۆبار و جۆبارم
له‌تاوی زولفی چین چینت نه‌سیری چین و ماچینم
له‌سایه‌ی زولف و رووت، گا رۆژ پهر مه‌ست، گا به‌سته‌زوننارم
نه‌گهرچی حکمه‌ته دهر سم، له حه‌لقه‌ی مه‌درسه‌ی عیشت
گه‌هی دهر سم گولستانه، گه‌هی مه‌شغوولی تو‌مارم
ترازا دوگمه‌کی سینه‌ت، سپیده‌ی سو‌بح زا‌هیر بوو
له یه‌ک مه‌شریق دوو رۆژم دی، به‌جاری به‌وشه‌وی تارم
باینه‌ی نا‌هی سه‌ردم ئاسمانی شین و تاریک کرد
یه‌قین گو‌یی ئاسمان کهر بوو له‌بهر فیغان و هاوارم
حه‌سه‌ن! چهن خوشه نالینت، نه‌گهر یار بیته بالینت
به شه‌رتی بیته سه‌ر قه‌برم، به مردن زور منه‌تبارم

من له گونزاري ئەزەل گيراوی داوی زولفی تۆم

من له گونزاري ئەزەل گيراوی داوی زولفی تۆم
بەس بەدە چەرخم لەسەر، بازم! کە تەیری دەستەمۆم
تا سەری زولفت رفاندی دڵ لەبۆ نێو ئاوری پروت
سۆزشم خوارد و وەکوو ماری سەر ئاور خەم دەخۆم
بۆ تەوای کەعبەیی کۆی شەمسی دینە، وا حەسەن!
هەر وەکوو مزرەق بە هەر مەرز و دیاری خول دەخۆم
بۆ تەمای ئاوی بەقا، دڵ کەوتە نێو زولماتەوه
دەستی من دامانی زولفت، پێم بلێ بۆ کۆی برۆم؟
قووەنتی قەلبم کە تۆی و قووتی رۆحم عیشقەتە
بۆچ دەبێ باکم لە ماسیوا ببێ، خەم بۆچی بخۆم؟
یۆسفی میسری ویلايەت! ئەی خەلیلی باغی قودس!
ناری نەروودە دەروون بێ تۆ، دووچاوم بۆتە چۆم
من بەسەر کەوتوو مە بەر پێ، زولفی چەوگان بادەوه!
هەر لە تەفلی، من ئەسیری لوعبەتی چەوگان و گۆم

"وہتہن" بۆ شاگردانی مہکتہب یا نہوجہوان

ئەى گۆلى گۆلزارى دىن، ئەى نەوجەوانانى وەتەن!
ئەى لە ھىمەتدا بەقىمەت يەك بە يەك دوررى عەدەن!
ئەى نەوہى باز و شەھىن! بۆ تو جەلادەت فېترىيە
سەيرى ئەترافت بکە يەكبارە راوى تو دەكەن
حەز دەكەن جىي باب و باپىرتان بزەنن كوى بووہ؟
دەرسى تارىختان كە خویند جوغرافيا دىققەت بکەن

نامه‌ی گرامیت حزره‌تی نامی

نامه‌ی گرامیت حزره‌تی «نامی»!
پیم گه‌یشت له دست شه‌خسیتی نامی
نامه‌ی گرامیت و هفتیک پیم گه‌یشت
هیند که‌یفخوش بووم، عالم تیم گه‌یشت
له قهولی «ئه‌محمد» چند شی‌عرت گوتبوو
ئه‌لحق له ده‌همن بابیشی زیاد بوو!
حبرانی کردم «موله‌مه‌عات» ی
«موحه‌سه‌نات» ی، «به‌دایعات» ی
ته‌س‌دی‌قی ده‌که‌م شی‌ع‌ر ده‌بی و ابن
که‌لامی «نامی» ده‌بی و ا‌چا بن
یاوهریم بده‌ی موژده پیدراو!
پینجی بن ع‌با، دوازه نیوبراو
گ‌ر به ع‌ده‌د وان، ئینعام بنیرم
ده‌بی له پاشان، میشان بژمیرم!
ناشی «کولته‌په» ت کاریکی چا بوو
ئه‌و کۆچی ناخریت یه‌ک‌جار به‌جا بوو
سایه‌ی «ع‌زیز» ی ه‌مرک‌س له‌سه‌ر بی
له‌نئو هاوس‌ه‌ران ده‌بی سه‌روهر بی
خزمه‌تت ده‌که‌مین ئیمه‌ش تا‌کوو ه‌ه‌مین
توش دهرسان بلئی به‌بی ک‌مین و به‌ین
«ع‌وم‌ر»، «ئه‌بوو به‌کر»، یاری غاری بی
«ع‌وس‌مان» یش ع‌لی ناگاداری بی
«بوو به‌کر» یش یاخودا ه‌ر چوار، یاری بن
خودا و پیغه‌م‌به‌ر ناگاداری بن
لبادیکیشم ئه‌وا بو ناردی
قه‌بوولی فه‌رموو، موبارک بادی!

کوردینه تاکه‌ی ئیمه له کیوان میسالی دئو

کوردینه تاکه‌ی ئیمه له کیوان میسالی دئو
بیین و بچین و بۆ مه نه‌بی قه‌ت خودان و خئو؟
خه‌لکی هه‌موو له باغ و له شارانه که‌یفخۆش
ئیمه‌ش بلاو و بیسه‌ره ماوین له ده‌شت و کئو
بۆ ئاسمان ده‌روون و له به‌حرا ده‌کهن سه‌فه‌ر
هه‌ر عه‌رزه نیشه‌تگاه‌ی مه‌، سه‌نعاته و مه‌رد و شئو
رئیی وانه که‌هکه‌شانه و رئیی ئیمه به‌رده‌لان
جئیی وانه ته‌خت و به‌خته و جئیی ئیمه به‌رد و چئو
ره‌شماله‌ مال و که‌شک و په‌نیره مه‌تاعی مه
قه‌سه‌ر و سه‌راییی خه‌لکی دبیبه پر له زئیر و زئو
لا هه‌لدراو و جه‌رگه‌راو و فرئدراو
بئ شویین و بئ نیشان و په‌ریشانن و په‌شئو
فیکرئ له کاری خو کهن و بگرین به‌ حالی خو
هه‌ر بئ سه‌ری و عه‌داوته‌ی خو تانه دئته رئو
ژئیر ده‌ستی و ئیتاعه‌تی بئ‌گانه تا به‌که‌ی؟
شه‌ر مه له‌بۆ مه هئنده ژیان بئ نیشان و ئئو
مه‌عبوونی هه‌ر مو‌عامه‌له‌، مه‌حکوومی هه‌ر که‌مئیک
شاهان به‌ مه‌حوی ئیمه ده‌به‌ستن گری و گریو
گوردانی کورده‌کان! به‌خودا رۆژی غه‌یره‌ته
ده‌ست ده‌ینه خه‌نجه‌ران و پیاوانه بئینه ئئو
هه‌ر که‌س که‌ بیری تو‌له و جئیی بابی خو‌ی نه‌بی
ئهو بئیه‌شه له کورده‌ی، ده‌ریکه‌ن نه‌ئینه دئو
بۆچه‌مانه مال و سه‌ر که له‌سه‌ر سه‌روه‌ری نه‌چئ؟
کور نابئ قه‌ت بترسه‌ی له زیندان و دار و چئو
پئ هه‌لگرن بگه‌ئینی، که شه‌ر، بۆمه شایبیه
ده‌ست تئیکگرن، ده‌نگه‌، جحیلانه بچه ئئو
چون دوژمن له‌گه‌ل یه‌ک و بئ ده‌رس و مه‌ده‌سه‌ن
راوو ده‌ئین به‌جاری، له هه‌ورازی بۆ نشئو
ئهو ژینی به‌و ره‌زآله‌ته بۆ چئته چاوه‌که‌م؟
په‌سئین له‌رئیی نه‌جاتی وه‌تن با به‌ ئیر و مئو
سه‌رچوونی ته‌خت، رۆینی سه‌رداری پئده‌وئ

خوشیمه بهو شه‌هاده‌تی شیخانه نیوبه‌نیو
کوان گوردی کورده‌کان، که له ترسیان ده‌لمرزی عه‌رز؟
کئی بوو له شام شا بوو، له میسری ببوو خه‌دیو؟
نازادی، سه‌ربه‌خویی و میریی و گه‌وره‌یی
داوای بکه‌ن به زار و زمان و ددان و لئو
تا که‌ی له باغی خه‌لکی به زیزی و به ملکه‌چی
خوشه له باغی عیلی چینی هه‌نار و سئو
بۆ وانه هه‌ر چی جوانه له جئ و دئ و له ژن، له مأل
هه‌ر شاخ و داخه بۆمه، کوری ره‌ش، کچی دزیو
هه‌ر میله‌تی له لاوه حه‌قی خوی به‌ده‌سته‌وه
کورده که سه‌ره‌لئینی، ده‌لئین بۆته سه‌ر‌بزیو
هه‌ر چی ده‌بی، بلا بیی، حه‌ق هه‌ر ده‌لی حه‌سه‌ن
نیمه له‌ریی و هه‌تن غه‌می دهر‌کردن و جنیو

رووناکیی چاوم نهحمهدی سهیفی

رووناکیی چاوم، "نهحمهدی سهیفی!
له شیعر گوتنت دیاره به کهیفی
کهیفت له سایهی «حازرتی قازی»؟
وهقتیک لئیت رازیم «قازی» بی رازی
له شیعر گوتنت زور کهیفخوش بووم
چونکه ناخوش بوو خهنت، نهخوش بووم
زیاتر هومئیم هس بویه پیته
«سهدر» یشت ئوستاد، گوئی له دهر سینته
ئهگس حاز دهکهی هس سرفراز بی
له باب و برات هس بی نیاز بی
ئهخلاقت چاک که، بوخوت بخوینه
درویان مهکه، کهمان مهدینه
له سایهی «قازی»، جیژن پیروزه
جیژنی مه قوریان، نهکوو نهوروه
سایهی لهسهران یاخودا کهم نهبی
دنیا مان هیه گس ئومان هبی
ئهنعامت ویستبوو، ئهوا بوم ناردی
دوعام بو بکه، بهخودام ئهسپاردی
ئهنعام به عهدد چوار یاری نهبی
بوویهکر و عومس، عوسمان و علی
تا لئیت یهقین بی، هس چوار به حهقن
گوئی مهده خالان، عهجهم نهحمهقن
لهبس بی پوولی دنیا بی رهنگه
چ وهقتی سهعات، ئهو زرینگه و زهنگه؟
همیشه بهرگت، هس فاسونیا بی
مهرگت نهبینم، زهرد یا سیا بی
خیزانی مائی نارزووت دهکن
مهیلی هانتی زووبزووت دهکن
دوعای گهیاندبووم «عهزیزی مامش»
زورم پی خوش بوو، له دلّم برا غش
له نیو مامهشان مهن «عهزیز»ه

سوار یکی شور و شوخ و تمیزه
ران و رکیزی دهلیی روسته مه
له مهیدانیدا شیر ی بی غمه
دوستی و راستی و هم عهد و وفا
هرچی خوی چاکن، به بابی برا
تا نیوی کوردان به چاک بمینی
حسمن له لاهه نیوی وی دینی

كوردان كه جاران له ئيران شا بوون

كوردان كه جاران له ئيران شا بوون،
ئىستا ژىردهست و پهست و گهدا بوون
جىي راو و سهيرى كارى كوردان بوون
له رموه كيان نهري شيران بوون
تا پىكهوه بوون ههموو برا بوون
كه لىك دابران، جهرك براو بوون
ئىسته يهك پىكيان له خهراو بوون
كه ساحتى فيكر و تهگبىر و را بوون
ئهمرو بزنان كه بهشخوراوين
له بورجى خومان وهوور خراوين
تاكهى ژىردهستى و ئىتاعت كيشى؟
لازمه بومه مهئال ئهنديشى

غهمگینه دلی مات و به چاوت نییه هۆشی

غهمگینه دلی مات و به چاوت نییه هۆشی
تا روو به تهمای جهور و جهفا لیمه دهپۆشی
تا دیده به دیداری مونیرت نییه رهوشن
وهک کانیهکهی قولقولهیه قولقول و جۆشی
ههر گولشهکهری لئوه شهفای دهردی نهخۆشان
سههر بچ به فیدای کولمی گهش و چاوی نهخۆشی
ئهی دل به خهتا کهوتیه چینی سههری زولفی
لهم ماره عمجایب به تهمای لهززهت و نۆشی
ههر وهک مههی دوو ههفته لهژیر هههری سیادا
ئهو دلپهره بۆ زینهتی نیو چادری پۆشی
تا زولفی لهسههر روو به مهسهل هههری بلاوه
لهو تاوه دلّم رهعهده لهبهر بهرق و خرۆشی
زوححاکه بهینیباکی له تهخریبی دلاندا
خوینخواری گهلی کردووه ماری سههری دۆشی
هیندهت کوتووه وهعز و له ئیمهی نییه تهئسیر
ماندووی و دهزائم به خودا مهعتلهی چۆشی!
لۆمهی حهسهنی نهفعی نییه، لابده واعیز!
عاشق ههموو نهعزای دلّه، ئهسلهن نییه گۆشی

قەدى يار سەروى جۆبار و ئەتۆ ئەى زولف لاولاوى

قەدى يار سەروى جۆبار و ئەتۆ ئەى زولف لاولاوى!
سەرپا، حەلقە حەلقە، وا لە بالاي بەرزى ئالاوى
ھەموو ئەعزام برىنداره لە ھەملەى تيغى موژگانى
دلم شەيدا و پەرىشانە لەتارى زولفى شىواوى
خراپم کردووه رۆح و دلم دانا لەپىناوت
دەسا قوربان! لەبەرچى، بۆچى ئەمرو لىمە توراوى؟
كەلام و عىشقى تۆ بوو باعيسى مەشھورى حوسنى وى
كەچى وىستا وەكوو زولفى لەبەرپىندا فرىدراوى
بەتوندى، يار چ شىرىنە جەبين وەك عىقەھى پەروين
دوو كۆلمى لالەھى ھەمرا، برۆى وەك تيغى خويناوى
دلم رىي كەوتە نىو ئەگرىجە و يارىش برۆى داخست
سەمەندەر نى، لەنىو ئاور عەجەب ماوم چلۆن ماوى!
بە خالى لىوى بردوومى، بە زولفى خاوى گرتوومى
چ زوو ئەى مورغى زىرەك! بوويه سەيدى دانه و داوى
بىساتى عەيش بەرپاكە لە ژىر پى تا نەسووراوى
لە مەستى بادە بشكىنە ھەتا وەك شىشە نەشكاوى
ھەسەن! وا ديارە ديسان موبتەلاى ھىجرانى يارى تۆ
بە نەشكى سوور و رەنگى زەرد و ئەو دوو لىوى باراوى!

یادم بۆ ناکه‌ی یادت به‌خیر بی

یادم بۆ ناکه‌ی؟ یادت به‌خیر بی!
وه‌عه‌دی زوو هانتن، ومخته زور دیر بی
هیندهم تهماشای رتی هانتت کرد
چاو، خیل بوون له‌سه‌ر سه‌ریان و سه‌رگرد
ریگای کولته‌په‌ دوور و دریزه
هانتی «عه‌زیز» م‌یه‌کجار له‌میژه
حه‌سه‌ن له‌ دووریت نه‌خوش و گیزه
تا مابووم نه‌مدی، هاتی بینیزه!
ده‌ردی بیده‌رمان هه‌ر دووری تویه
به‌ بایه‌ک ده‌مرم، ده‌ژیم به‌و بویه
ده‌ردیکی دامی ده‌رمانی نه‌کرد
شه‌مال به‌ به‌فری کویتسانی نه‌کرد
ژینم پی‌ خوشه، دل‌م پی‌ خوشه
که‌ تو‌م لی‌ دیار بی‌ له‌ بان و هه‌وشه
فرمیسکم له‌ چاو ده‌رژین له‌ دوو دوو
ئه‌و لام ته‌ته‌ه‌وو، ئه‌م لام جه‌غه‌توو
ژینم به‌ بونه‌ی «عه‌زیز» م‌خوشه
هه‌ر که‌س توی نه‌وی بی‌ هوش و گوشه
دوستی و راستی، پارچیک بوو کرا
به‌ به‌ژن و بالای به‌رزی تو‌ ببرا
له‌ ده‌ردی دووریت خۆم ده‌غافلینم
چنار اینده‌ده‌م، په‌ل ده‌چه‌قینم
له‌ گو‌یگه‌لیرا جۆی جۆمال ده‌که‌م
له‌ مو‌شیر اباتی ناشبه‌تال ده‌که‌م
له‌ «عه‌بدو‌ل‌لابات» باغی بادامان
زورم چه‌قاندن ده‌ستم به‌ دامان
کانی کووز له‌ هه‌ر وه‌ک خۆیه‌تی
حوسینی حاجی هه‌ر بۆخۆیه‌تی
شوکر کوره‌کان ئه‌ویستا چوارن
له‌ په‌نای خودا و حیفری چوار یارن
عومه‌ر و عوسمان، بووبه‌کر و «ره‌حیم»

بیانیه‌خشی پیمان رحمانی که‌ریم
 «بورجی به‌لهک» ی بهر دهر کئیت ماوه؟
 یا به بای دوینی و پیڑی رووخواه؟
 خه‌لومتی رووخواو، چاکت کرده‌وه؟
 «وهستا مه‌مد» ت لیزه برده‌وه؟
 چت کرد؟ چه‌قاندت باغی بهر مالان
 ریشه‌م حازرن همرزان و تالان
 نه‌گهر ده‌پرسی و مزعی زهمانه
 میلله‌ت په‌ریشان، نامان نامانه
 کاری کورده‌کان، خۆزگه به پاره
 همرکس به دهر دیک چوو، گرفتاره
 جه‌معیک به بیانوی «ته‌جدیدی نه‌زهر»
 سه‌رگهر دان کران له قاپی و له دهر
 له‌تاو مه‌شمولی، کوردی موکریان
 کچیان ناره‌زوو، له‌باتی کوربان
 مه‌شمولی خۆشه، زۆر موقه‌ده‌سه
 نه‌ک بۆ که‌سیکی بی گه‌وره و که‌سه
 له خه‌لکی ده‌دن، «سجیلت» کوانی؟
 مالی قاچاغت له‌سه‌ر دووکانی
 یه‌کی دی ده‌گرن «کوانی کلاوت؟»
 بۆچیت له‌سه‌ر نا، شه‌ده‌ی بلاوت
 تووتنی نووسراوت بۆ کوئی برده‌وه؟
 ئیمزای مالیه‌ت کوا و مرگرتووه؟
 به یه‌کیک ده‌لین: کورمه‌کت هه‌لات
 ده‌بی په‌یدای که‌ی، رنی هات و نه‌هات
 گهنمی ده‌ستین به بیانوی قشون
 وشتر به بیگار ده‌گرن بی قانون
 هاوار له زولم و زۆری نه‌منییان
 نییه‌ی نازانن، نابیی گوییان
 نه‌وانه ههموو بیانون بۆ پوولی
 به‌بی قانونی و به‌بی ئوسوولی
 هینده پول درا بۆ ده‌فعی شه‌ریان
 به‌تال بوون جیب و گیرفانی پریان

نه ئاغاوهت مان، نه مير و مهزن
«ههزرن و بز، چيائي مهزن»
خودايا! مهگه كورد ئيراني نين؟
له ئينسان خاريچ، مهخلو و قبيكي دين؟
له تام چوتهدهر مهزلوومي كوردان
خودايا! رحمى، به چكوله و ورديان
دهردى دل بهس كهين لهدهس ناكهسان
چون هه خودايه كهسى بي كهسان
هه كهس له خويدا سهردارى نهبي
حالى هه وايه، ئاخري وا دهبي
بخوين چاكه ههتا دهتوان!
بهلكه تهكليفى خوتان بزنان
ئهگه همز دهكهن بهكجاري نهمرين،
بهيهك دى شاد بن، لهبو بهك بگرين!
قهت به خراپى نيوى بهك مهبن!
رهنجى شان و قول بههدهر مهدهن!
چاوان له نهويان ههركيز مهگيرن!
له بليندان بانگ كهن، ئاوان ههلكيرن!
گورگان به كوزى خوتان فير مهكهن!
سهى حيز و برسى به دزى تير مهكهن
تا كهى له دهركان ههناسهساردى؟
چاو لهدهس خهلكى به نامورادى
ههئناستن له خه هيند خهگرانن
لهوای مردنم قهدرم دهزانن

خەيالى ھيجرى ئىلخانى كە دەكرى

خەيالى ھيجرى ئىلخانى كە دەكرى
دلى گەورە و بچووكى مە گر ئەگرى
ويسالت چوون نىبە بۆ من مويەسسەر
سلاوت بۆ دەننيرم لئيرە تا دى

دایم دلم به ناله و زاری و فیغان نهائی

دایم دلم به ناله و زاری و فیغان نهائی
خوش بهو شهوهی که روژی روخی دلبرم ههائی
تفلی دلم گرووی شهکری لیوی گرتووہ
بهو دوو همناره ژیری کهوه بیخه باغهائی!
زولفت وه لا ده، روت بنوینه به دفععی
شهو رابری، ستاره نهمینی، قهمر ههائی
بهو زولفه میروحهست مهکه مهنعم له شهکری لیو
تهیریکه دل، زه عیفه، دترسی له داوولئی
نهو قافیعت بهسانی دئی موددهعی، حسسن!
تنگه، درنگه، مهیلی به جنگه، ههائی، مهائی!

له عالم فاش و مهشهوره که من مهستی مهی عیشقم

له عالم فاش و مهشهوره که من مهستی مهی عیشقم
به حوقه‌ی دهم، به جامی دیده، مه‌مکی تونگی مینا بی
له حوجره‌ی عیشقدا نهمشهو موت‌آلام «حاشیه»‌ی زولفه
به لاله‌ی کولمی گولگونی به دوو شه‌معی هه‌لایسای بی
له ناهی عاشقی رووته غوباری عاریزی سافت
دهنا جامی بلووری خهددی تو کئی دی خه‌تی دابی
خه‌یالم شه‌ونخونی برده‌سهر دهسته‌ی سپای زولفت
ده‌بی نهمشهو له‌بهر وی بی که‌وا مه‌غشوش و شیوابی
ته‌نافی گهر دنم که زولفی زوننارت، که بیزارم
چ خوشه گهر بلین عاشق به زولفی یار خنکابی
که‌نارم جویبار و دام‌نم پر گول له نهمشکی سوور
نهمگهر مه‌یلی قه‌دیمیشی نه‌مابی بو ته‌ماشای بی
عه‌یار یکی نییه دل دل‌بهر! کیشانی پی ناوی
که‌بابی جهرگ سووتاه، یه‌قینه قیمة‌تی نابی
ته‌ن و روحم له ته‌حت و فه‌وقه‌وه مه‌شغوولی جولا‌یین
ده‌بی بهو ساعیدی سیمین ته‌نافی زولفی هه‌ل‌دابی
دوو چاوی من ته‌می هینا که تو زولفت به‌رودا خست
شه‌وی به‌ل‌دایه نه‌ور و یا مه‌گهر خورشیده گیرابی
له‌نینو زولماتی نه‌گریجه‌ت شو‌عاعی رووته دهنوینئی
ته‌جه‌للی نووره، یا زاهیر له جانب تووری سینا بی
ستاره‌ی به‌ختی من نهمشو تلو‌وعی کرد که تو هاتی
سبه‌ینئی و روژه له‌م عیده، بلئی نوور و سه‌فای وا بی
له سایه‌ی هیممه‌تی پیره حس‌سن! دشمن موتیعی تو
دهنا سه‌ی به‌د ته‌رس کئی دی به‌بی زحمه‌ت په‌تی دابی؟

نهورۆ حسەن پەيامی دۆعا و سلاوییه

نهورۆ حسەن پەيامی دۆعا و سلاوییه
بۆ میللهتی رهشیدی پەنای بهشخوراوییه
کانی عدالت و «وهمکوو یهکی» و برایهتی
زهمهتکەش و بهکار، چ ژن یا پیاوییه
هەر عیلم و سهنعەته که لهکن وان رهواجی بی
بئقهده دهولهمهندی و مولکی کراوییه
تا روس بمانی کاکه، له تاریخی عالهما
بهیداغیشی که سووره به خوینی رژاوییه
مهخسوس لهبۆ شهرن نهفر و نهفسهرانی وان
نهک عهیش و نۆش و لهزمتی شیر و کهکاوویه
هەر یهک به رۆژی مهعهمکه شیرن له نیر و می
بهو قۆلی داخراو و بهلهک دهرخراوییه
بۆ مهدهیان بهسه که کەسی بیکهسان نهون
بۆ میللهتی زه عیف هومید و ههناوییه
کاری بهدهستی خۆیهتی هەر میللهتیکی بی
سهر دادمان لهبۆیه له ری کەس نهماوییه
قهقاز و روس و ئوزبهک و تفلیس و ئیرموان
تاجیک و تات و ترکهمن و هەرچی ناوییه
هەرکەس به ملک و میللهتی خۆی شاد و رازییه
نازادی، سهربهخۆیی وها پیدراوییه
دنیا تهواوی چاوی له تانک و له توپی وان
تهیاره، بۆم و نهژدهر و زیپیلین و ناوییه
گۆی سیقهتی فراندوره نهورۆ له عالهما
فهخری رهفیهکان، به قوشوونی تهواوییه
رووی کرده هەر سپاهکی مهحوی دهکاتهوه
فهتخ و زهفر لیباسه به بهژنی براوییه
نهلمان که لافی گهورهیی لێدا لهعاستی وان
پشتی شکا، نیشانه سهلیبی شکاوییه
هەر جیگهیهک که دوژمنی بۆ چوو، وهپاش درا
پیی ما سهری شکاوی و قوونی دراوییه
گیراوه شارهکانی ده نازی به فهتخی وان

سهر بهر زيبهك كه مابئ سهرى بئ كلاوييه
 ئهو سهر كه شه كه دوئئئ له ترسى دهلهرزى عمرز
 ئهورو كه بوته مهسخره، ههر قاوهقاوييه
 ههر دهولتئكى گرتى به خوئناوى ميللهتئ
 گيراوه لئى به زور و كرا دهر كراوييه
 بهدبهختى و شكست و زهليلى كه هاته رئى
 نهيزانى موددهعى له خهيالائى خاوييه
 كالهى در، چى پئ نهبرا، پشتيشى شكا
 كهوته هيلاك و غهر غهره، كارى كراوييه
 ئهو فهتخى وا كرا له ستالينگرادى وان
 دهر چوو بهجائى دوژمن و توقى زراوييه
 جئى ههملهيانه ئهورو ئوروپا به پانهوه
 ژاپون له ترسى وانه له چين چاوهچاوييه
 كوردان كه هاتوچو دهكمن ئهورو به پرچهكى
 «نئيشتمان» زمانى وانه به ئهمرى دراوييه
 روژنامهكانى تركى له تهورئزئ دابرن
 بوچ ههر له كوردى دهردى دل و تهنگهتاوييه
 خو كورد و فارس ههر دوو براى داىك و بابئىكن
 وهك يهك نهبئ، له بهر چى، بهش و نان و ئاوييه
 لهو جهور و زولم و زهمهته دهرئ به كوردهكان
 مانبيان نهمانه، ژينئكى سهگ تئ رئاوييه
 پئم كوت به پادشا و به وهزير و نوخوست وهزير
 ئاورئىك وه كوردى دهن وه به حالى بلاوييه
 ههر كورده خوئئى خاليسى ئيرانى پاكى بئ
 نهىكردوه به ترك و عهرهب تئكهلاوييه
 مهئموورى حيز و بئشهرهف و خائينى وهتمن
 راپورتى بهد دهدا به درو، چونكه داوييه!
 سهرئئيه شئته، هوشى كهريكى تهواو نئيه
 تههديد دهكا به كوشتئئ، ئهم دهمگواوييه
 نه مخوئندهوه له ناسر و خوسرمو شكايهتئ
 «زيرو» و «حهسهرهشئده» سهرى بهندوباوييه
 بئرحمى، بهدنيهادى، دهگهل كوردى تابهكهى
 بهس بئ ئهورنده فرق و جودائى، چ ناوييه؟

ئاسوودەبىي مەرامىيە، كوئىخايى مالى خۆى
 نەك بىتە ژىرچەپۆكە، بە شەق لىدراوويىە
 سەرسەوزە باغى ئارەزوو نىزىكە بىتە بەر
 مەزراى ھومبىدى تىنووە و مەختى شەواويىە
 ھەركەس كە روشدى بى ھەموسى مالى خۆى دەكا
 تەوئىكە زۆرلەمىژە لە باغدا چناوويىە
 ئەخلاقی چاك و خۆبىندن و دىندارى و «ئىتتىحاد»
 گورج و بەكار و جەلد بى، نەلەين ساوساويىە
 ھەرگىز ھەقى ژيانى نىيە پىاوى بىسەواد
 چاوسوورى خۆى نەبى و وەتەنى پى براويىە
 بە زمانى داىكى خۆبىندن و نووسىنى بو نەبى؟
 ئەو مىللەتى قەدىم و زىبان بەستراويىە
 حوببى وەتەن نىشانەبى ئىمانە كوردەكان
 نىشتمانى خۆت وەژىنە، بە پىچ و كلاويىە
 مەرد چاكە ئەو كەسەسى سەرى دائى لەرئى وەتەن
 باكى نەبى لە بەند و لە دارى چەقاويىە
 مندالەكانى بىسەرە بوون داىكى نىشتمان
 ھەرىكە بە لايەكا سەبەبى بى لەغاويىە
 جىرانەكەت بە ئارەزووبى كۆنى خۆى گەبى
 كاسەى جىرانى كى دى لەوى لىدراوويىە
 تە سەر لە من بخوازە لەبو كىشكى نىشتمان
 چى دىتە سەر زمان، بە كوردى كراويىە
 ھەورامى و جەلالى بو سەمنان و ساوہ چوون
 سابلاغى بو شىرازى رەپىچەك دراويىە
 مەركەز لەبەر چى ھىچى نەپرسى لە حالى وان
 كى دى بە غەبرى كوردى وەتەن دەركر اوويىە
 مېوان بەخىر ھىنانە لەبو كوردى بوئە شوين
 دەرک ئاوەلايە، سفرە پىر و براخراويىە
 سەرقتى، پووژرەوتى، كچى كوردى ناىەوئ
 داوئىنى دادراو و سەرى پىچراويىە
 ئىخىكى دادراو و كراسىكى سەرلەبەر
 دەسمال و شالى پىشت، شل و بادراويىە
 قۆل ھەكراو كراسى بە پىشتىندىدا كراو

چار شټيو له شان و زولفي به لادا کراوييه
 بهو سينگ و باسکه رووته له من بوته قووتي ږووح
 بهو لټوي نال و پهرچهمي کال و ږراوييه
 گهر دن بليند و سينگ و کهفل هينده پان و پور
 باريک و شووش قامت و قهد، چاونواوييه
 کيژاني جواني عيلى له دووي خيلى دين، دهر ون
 ناسکن له باسک و سووره قورينگي شه تاوييه
 سنجاق و کوچلي بهر وک، بهر موور و پيشه سهر
 مايني که خيلى عيلى، ږمخت ليدر اوييه
 کيژوله کان بيبه له نيو باري و شتران
 نه ستير مکاني گهش له حو ارا کشاوييه
 نبي مه کهون، له کيو و دهر اندا که دئ و دهچن
 نهو، تاوسي ساپه پهر وهره نهيديوه تاوييه
 نبي مه، خهريکي تهون و تهشي و چنشت و نان و خوان
 نهو، لټوي سوور و پودر و فر و کل ده چاوييه
 نبي مه، خهريکي زحمهت و کار و مهران متن
 نهو، حوکمراني ميره، له ژير دهس کلاوييه
 هر چي کوتم، نه سيحه ته، عهيني حهقيقه ته
 نهک سو حبهت و جه فنگه، مه لټين چاووراوييه
 نهو شيعره لايقن له بهريکهن جحيله کان
 يادم بکهن به خير و دوعاي بو کراوييه

عنهبرى زولفت بهدم سهبا ده

عنهبرى زولفت بهدم سهبا ده
لهسر مانگى روت ههبرى مووت لاده
تا رۆژ و مكوو شتت، روو له كيوان كا
توزى غوسسه و غم ههسته به با ده
له عيشقت مردم، وهسيهتت بئى:
بوخوت بمنيزه، تهلقينم داده
تا بلين زوحاك مار لهسر شانى
تايهك له زولفى چين چينت باده
به جامى ديده، جهمشيدى جهمه
به تهختى سينه، وهك كهيقوباده
كوتم كوشتوومت به غمزه، فهر مووى
شيوه شيرينه، رسمى فهر هاده
له دوورى بالات شهو ههتا سهحر
كارم گريانه، پيشهم فهر باده
تاكوو پامال بئى خوئينى مهزلوومان
پهنجهى شمشالت، رنگ و هناده
به نوميدى وهم بئيه سر قهبرم
بويه وا حسهن به مردن شاده

کوردينه نهوړو روژى گهپ و كهيف و شادييه

کوردينه! نهوړو روژى گهپ و كهيف و شادييه
لهو نيعمهتهى كه بو مه ستالينه حاميبه
دهستى ودهس مه داوه، كه چيدى لهدس نهچين
بانگمان دهكا كه نيره، چيگهى ئيتمينانيه
ئهو ميللته رهشیده كه يولداشى واى ههبي
بو قلع و قهمعى ههچى نوروپايه، كافييه
کوردينه! موژده لئوه، كه چيدى زمليل نهين
مير جهعفریش به نهمرى وى، بو ئيمه هادييه
نوستادى وا مهزن دهبي شاگردى واى ههبي
تخسبرى دهرس و مهشقى وييه هينده چاكبيه
جومهوورى سوقيهتى بهدنيكه سلپيم و ساغ
مؤسكوى سهره، نهميرى له باكويه چاوبيه
ئهو يهكيهتى و موحهبيهتى نيو نهفسهرانى وان
سوئندى دهخوى كه پاك براى دايك و بابيبه
بو شارهزايى ريگهيبى حهق رههبرى يهكن
بو دهفعى دوژمنى وهتن ههريهك فيدايبه
ههس كامهكى دهبينى، دهلئى چاكيان ئهوه
دوور بن له چاوهزائى، نهوش بهختى كوردييه
ههس كهس دهپرسى «كاكه! چلون له چيگهتان»
خوشبهخت و شاد و دلخوش و مهنون و رازيبه
وا چاكه بو مه ههس چى بلين بهقسهيان بكهين
ههس كهس وهدوى نهوان كهوئ بيشك نهجاتيبه
مهئيووس و زيزه شاعير و نهوزانى قهبرى وى
وهك شيرمهكى له جهنگهلى قهفازى ياغييه
بهيداغى سووره نهوړو كه چاوسوور و پشتيوان
كهرويشكه شير لهكن مه، ههلو وهك مراوبيه
رووسووره ههس كهسى كه قزل ئوردووه پهناى
بو مه نهوه بهسه كه پهناى ديكهمان نيبه
قوربانى پيشهوايهكى وا بو نهبي حهسن؟
رهفتارى چاكى وانه به نهمر و قسهى وييه
تهبريكي فهتحي تازه، دوعاى خيبرى بو دهكم

بۆ ئەرەفەئە گەمەرە كەوا بۆمە حامییە
بۆچی زمانی دایكى له ئیمە مەنە كرا!
ئەرەئە، زولم و زەحمەت و فەرق و جوداییە
یا دەركراری مەوتەنە، یا حەبسی بێ گوناھ
كوردیكى مەزن و عاقل و مەردی حیساییە
ھەر مألە كوردەكى كە دەچووی، دەتدی شیوەنە
ئەرۆكە ھەر دئیەك كە دەچی سەیر و شاییە
چەن خۆشە كوردەكان! كە دەبینم بە جلكی خۆو
پشتیند و پیچ و پەستەك و چۆغە و سۆرانییە
ئەوجارەكەش نەمەردم و دیتم بە پرچەكى
شیر و دەمانچە، خەنجەر و بورنووی نیزامییە
قوربانو بۆم، وەرن ببنە دۆستی یەكتری
زۆر عەییە ریگری و دزی، كاریكى چا نییە
خەلكی دی دلخۆشەن بە جیگە و مەوتەنی خۆیان
بۆچی ئەمە نەخۆینەوھ لەو چۆم و كانییە?
ھیندیكى بۆ عەراق و بۆ سەمان و دامەغان
دەستىكى بۆ شیراز، كە جیى شىخی سەعدییە
دەكرانە دیل و بوونە ئەسیری لەنیو عەجەم
ھەورامی، سابلاغی و ئیلی جەلالییە

يار كه دښته سهر گول و نهستیره

يار كه دښته سهر گول و نهستیره
سهيرى وى دهكهن مانگ و نهستیره
رووناكى رووى بوو يا روونى ناسمان؟
كه دئ بو كيوى دهبيا گاكيره
دهگهل يار، لهبن سنيهرى پالان
چهن خوښه دوى سارد، دهگهل كوليره
خوزگهم بهو شوانه لهدوى ميگهلان
يارم به زولفان دهكا هاویره
شهر تهشوانيم نهونده بهس بئ
يارم بيړى بئ، بيته بهر بيړه
به تيرى نازت جهرگم براوه
بوچى به تفهنگى ليم دهگرى سيړه
كولمهسور كههى گولهميلاقه
لهدهورهى خالان بهريز بژميړه
له باغى جوانيت ومختى زهكاته
فهيړى خوتم، هس بو من خيره
به رستهى زولفان دلّم نيچيره
له داروبهردى بهس ده، مهگيره
هس نالهى منه له دول و نوالان
نهك فيتهى شوانه و دهنگى بلویره
زولفى وهك شهوهى روژى كردمه شهو
چراى سهر كولمهم لهبو راديره
هس كهس عيشقى توى لهسردا نهبي
بي شك حيوانه، پر و پانيره
كردمه سهر باسكان: هس ناشبهتالمه
هس بهو نوميدهى يارم ناشيره
هس تهمدارم نهورو و سبهينى
زوو وهره مهيكه به دوينى و پيره
وهك مهجنون لهدوت كهوتمه كيو و دهشت
رهفيقم گورگ و پلنگ و شيړه
خويانى خهيال مابى غهم نابى

بهتای زولفانی یار شهنه‌دیره
 عزیز! نه‌وانه شیعرن به مهرگت
 موخلیست بی تو و مجاگی کویره
 کویتسانی دووریت همر زهردوماهه
 ته‌رت و لایه‌لا، رژد و هه‌لدیره
 باری فیراقت پشتی شکاندووم
 به‌سرمدا دی، ده‌لیی تاویره
 سه‌رباری دووریت شانمی جدمو کرد
 به تا و تووره‌که، به هوژ و تیره
 عیشقت له‌سهرم قه‌ت ناچینه‌دەر
 له‌سهر سه‌ریشم بگنیرن گیره
 ههمیشه برسی سه‌ر سفره‌ی و سه‌لم
 له شه‌هدی لیوت قه‌ت ناخوم تیره
 بو همر جی ده‌چی، دل به‌دووتوه
 کونهر اوکهره، دیاره شوینگیره
 همر تووی مه‌یلی تووم له دلدا چاند
 ته‌رخانه‌که‌ی خوت کونه‌جوتیره
 گهنمه مه‌لای بی زیزانه و زیوان
 بی پۆلکه و چنودان، گورگه و گلیره
 شینه، گولی به‌ست، سه‌رمای دهرناوه
 ریشه‌ی داکوتا، چونکه سه‌ردیره
 له نه‌شکی زورم عهرزیش په‌له‌ی دا
 به‌ندیش شکاندی سه‌سه‌ن ئاو‌دیره
 ته‌شک و دامینم ته‌ره‌که‌شاوه
 جوگه‌ی چاو خوره، سه‌ر به‌ره‌ژیره
 خهرمانی عه‌یشم له کای غه‌مدا، ما
 کزه‌ی شه‌مالی مه‌یلت بنیره
 له ترسی سالان، زورم چاندووه
 جو‌شین و وینجه، شه‌ده‌ر، که‌نیره
 نه‌گهر ده‌پرسی کاری نه‌و به‌ینه‌م
 ناش و وشترخان، هوژ و سه‌رگیره
 سی چوار پوژ بی تو چوومه‌خانه‌قا
 یادت شو غلم بوو، همر له‌وی و لیره

بۆ سەر مەرقەدئ، پېش نوێژان دەچووم
 رینگاکەى قور بوو، بە گێر مگێرە
 لە خزمەت شیخی یادم زۆر کردی
 لەنێو خەتمیشدا بەخودام بسپێرە
 فەیز و بەرەمەت وەک باران دەرژا
 هەر کەس بەراست بێ، ناخر بەخێرە
 هەر کەس لە پەنای شیخیدا نەبێ
 حیزى نەفسیە، شەیتان پێی فێرە
 ئەگەر دەتەوێ دنیا و قیامەت
 رووی خۆت لەو دەرکەى قەت و مەرمەگێرە
 نیوی شەمسەددین، رۆژە کە هەلەئێ
 هەر وەک چەکچەکی هەلەئێ ئەو کۆنرە
 هاتنی ئەو دەرکە لە دەست خۆت مەدە
 سەر و مالى خۆت بێرە بسپێرە
 بۆ سەیری «دەر وو» دەر وونم خۆنێه
 بۆ «کانی سپی» فرمیسکم سوێرە
 کانی بەردینە ئاوی حەیاتم
 بە «کانی قازی» دلم زەنویرە
 لە «بەنگی دنیا» تاکوو «کەلتەگگە»
 هەلآله و بەبیوون، سوێسن و شلێرە
 کانی لەتییى، «زەنەى بەر باغى»
 کانی گەو هەرە، مەعدەنى زێرە
 لە دوور دیارە «چل ئەسحابە» کەى
 بنەى دوندی رەش جییى لانی شیرە
 جییى دییى کولتەپە تەپەى گولانە
 رێبێلگەى میوان، جیگەى جوامێرە
 بەندم کرمانجین، زۆرت پێ خوش بێ
 حەسەن کرمانجە گوی رە وى دێرە